

både spørgsmålet om timingen, som hr. Estrup var inde på – hvorfor nu og ikke før? – og spørgsmålet om mulige udgifter og fordele i øvrigt.

Jeg ser frem til en god og positiv udvalgsbehandling af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 13: Forslag til lov om beskyttelse af gravfreden ved vraget efter passagerskibet »M/S Estonia«.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 8/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Else Marie Mortensen (S):

Om natten den 28. september 1994 sank passagerskibet »M/S Estonia«. Det var en forfærdelig tragedie, og der omkom 852 mennesker, herunder fem danskere.

Den svenske regering har vedtaget at undlade at forsøge at bjerge skibsvraget, men har til gengæld bestemt, at det sted på bunden af havet, hvor skibet ligger, skal betragtes og behandles som en gravplads. Og med lovforslaget foreslås det, at vi tiltræder, at gravfreden sikres, og at alle dykkeraktiviteter og forsøg på at bjerge ofre eller gods kriminaliseres. Det område, der sikres, har en udstrækning på 2 x 2 km.

Den overenskomst, som det foreslås at vi tiltræder, er indgået mellem Estland, Finland og

Sverige, som i øvrigt har opfordret alle andre Østersølande til at tiltræde den.

Fra Socialdemokratiets side vil vi gerne udtrykke respekt, og vi støtter derfor forslaget.

Jens Hald Madsen (V):

Det var med forfærdelse, vi så billederne fra forliset af passagerskibet »M/S Estonia«, som betød, at 852 mennesker omkom, heriblandt fem danske statsborgere. Og vi har vel også efter tragedien set tv-udsendelser, hvor – forståeligt nok – desperate efterladte har forsøgt at dykke for at finde deres omkomne familiemedlemmer.

Jeg mener, at vi skal have stor respekt for de efterladedes sorg, men jeg mener også, at det her lovforslag er et udtryk for, at det nu er tid til at vise de omkomne den respekt, som hører til ved et gravsted. Derfor kan Venstre støtte lovforslaget.

Frank Dahlgaard (KF):

I den lange arbejdsmarkedsdebat, vi havde for ikke så længe siden, blev der brugt udtrykkene usmageligt og vildt overdrevet, den sociale massegrav.

Det her lovforslag har desværre at gøre med en virkelig massegrav. Jeg tror, at vi alle husker den morgen eller formiddag, hvor vi til vores forfærdelse hørte over radioen og så i særudsendelser på tv, at et stort passagerskib, en færge var gået ned i Østersøen og mange hundrede sammen med skibet.

Rigtig mange ligger stadig i vraget, som man har besluttet ikke at hæve, og det er klart, vi skal medvirke til at sikre gravfreden, sådan som man har ønsket det fra svensk side, fra estisk side og fra finsk side. De har indgået en overenskomst og opfordret andre Østersølande til at tiltræde den, og det skal vi selvfølgelig gøre. I respekt og forståelse for de efterladedes følelser skal det være forbudt at dykke og lave undervandsaktiviteter i og omkring vraget, og det bliver altså kriminelt og strafbart, hvis man forsætligt gør det.

Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

Anni Svanholt (SF):

Da SF's ordfører, fru Margrete Auken, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne tilkendegive, at SF støtter forslaget om beskyttelse af gravfred ved vraget efter »M/S Estonia«.